

ZORG EN ONDERWIJS NU

‘De lach op haar gezicht zegt alles’

ZON geeft gehandicapte kinderen de kans om naar een gewone basisschool te gaan. Iedereen blij.

BERGEN OP ZOOM – De dag van Nienke ziet eruit als van elk ander kind. Nou ja, niet helemaal natuurlijk. Nienke is negen, meervoudig gehandicapt en heeft heel wat zorg nodig, maar toch. Ze gaat toch maar mooi elke dag naar school en beleeft daar het grootste plezier aan. „Nienke kan niet praten, maar die dikke lach op haar gezicht zegt alles”, weet haar moeder Mirjam. „Op de dagen dat ze naar school gaat is ze extra vroeg wakker en super snel aangekleed. Dat is op andere dagen wel iets minder.”

Nienke Geers woont in Hoogerheide maar zit op school in Bergen op Zoom, op brede basisschool De Kreek. Ze deelt daar samen met Lily Jane en Noortje, ook twee meisjes met een ‘complexe zorgvraag’ zoals dat heet, een eigen lokaal en twee vaste begeleiders. Het kleinschalige project valt onder de verantwoordelijkheid van de stichting Zorg en Onderwijs Nu, kortweg ZON, waarvan Mirjam voorzitter is. Na een gewonnen periode van enkele

door
Marc Molenaars
marc.molenaars@bndestem.nl

maanden werd het lokaal onlangs officieel geopend door wethouder Arjan van der Weegen. Die was zichtbaar onder de indruk van het initiatief. „Ik was ontroerd toen ik hun verhaal hoorde; deze mensen zijn door muren gegaan”, zegt hij. Dat van die muren is uiteraard fysiologisch bedoeld en heeft vooral te maken met de financiering van de zorg. Daar gaan we het nu maar niet teveel over hebben. „Het gaat ons om het belang van het kind”, zegt Tina van de Ven. Zij is secretaris van ZON, maar ook leerkracht op basisschool De Dobbelsesteen in Hoogerheide. En dat is de plaats waar het allemaal begon. „Met een gehandicapt kind zijn er eigenlijk maar twee keuzes: volledige opvang thuis of

ZORG EN ONDERWIJS NU

- Stichting ZON zet zich in voor kinderen met een verstandelijke en lichamelijke beperking.
- ZON biedt dagopvang met verpleegkundige zorg op brede basisschool De Kreek.
- Kinderen met en zonder beperking kunnen elkaar ontmoeten maar vooral ook van elkaar leren.
- De ZON-groep op De Kreek telt nu drie leerlingen, het maximum is vijf of zes per dagdeel.
- De kinderen hebben twee vaste, professionele begeleiders.
- In de toekomst wil ZON in deze regio een soortgelijk project opzetten in het voortgezet onderwijs.

buitenshuis. Maar wij zagen Nienke het liefst gewoon op school. Niet met de verwachting dat ze leert lezen of zo, maar wel dat ze opgroeit tussen andere kinderen”, legt Mirjam uit. Samen met haar man Jeroen klopste ze aan bij De Dobbelsesteen. „Het team was meteen enthousiast”, zegt ze. Nienke hoorde er al snel helemaal bij, zegt Tina van de Ven, die haar als kleuter onder haar hoede had. „Het werkt als een olievlek. In het begin is het even spannend, maar het duurt niet lang of de kinderen spelen met elkaar. Die rolstoel is al snel normaal, ze leren van elkaar. Andere ouders raken met haar vertrouwd, opa’s en oma’s spreken haar aan.”

Mirjam en Jeroen Geers zagen hun dochter opfleuren en wilden ook andere kinderen met een beperking dezelfde kans gunnen. Op De Dobbelsesteen was daarvoor geen ruimte, wel op De Kreek, een basisschool onder dezelfde paraplu. Daar is inmiddels een lokaal ingericht met een eigen verzorgingsruimte, speelruimte en een snoezelplateau met bubbelkolom. „Dat vinden alle kinderen prachtig. Ook die stoere knullen uit groep 7 lopen regelmatig binnen. Die vinden die snoezelplek ook reuze chill.”

Nienke, Lily Jane en Noortje krijgen op De Kreek zorg op maat. Dat betekent dat ze enerzijds hun

■ Bij de officiële opening van het eigen lokaal voor ZON in brede basisschool De Kreek lieten leerlingen van de school honderden ballonnen op. Dat leidde tot een kleurrijk schouwspel boven de Berge Plaats. Aan de ballonnenwedstrijd was een wedstrijd verbonden. foto Marc Molenaars

eigen programma afwerken, met hun vaste begeleiders, met therapeuten en al wat daar bij komt kijken. Daarnaast zijn ze vaak te vinden in de gewone klassen. Bij de muziekles of tijdens het knutselen. „Maar als ze om tien uur hun fruithapje krijgen, sluiten vaak kinderen uit andere groepen weer bij hen aan. Ze doen veel samen, leren van elkaar. In de klas, maar ook op het schoolplein. En als groep 5 naar de bioscoop gaat, dan gaat Nienke gewoon mee. De andere kinderen vinden dat ook normaal. Ze hoort er helemaal bij.” Stichting ZON hoopt het aantal kinderen op De Kreek uit te brei-

den naar vijf of zes per dagdeel. Niet meer. Is de groep vol, dan wordt de blik gericht op een andere

In de winkelstraat spreken de ouders van klasgenootjes ons niet aan, ze begroeten Nienke

Moeder Mirjam Geers

re school. „We willen onderscheidend zijn in kleinschaligheid. Waar we wel over denken is om het project uit te breiden naar het voortgezet onderwijs. In Alkmaar zijn ze al wat langer bezig en daar gaan ze die stap nu maken. We hebben op landelijk niveau intensief contact met enkele soortgelijke initiatieven, maar we koesteren allemaal ons eigen karakter.” Het project met de dagopvang binnen het regulier onderwijs is een blijvertje. „Het is een verrijking, ook voor de school”, zegt Tina van de Ven. „We vinden het prachtig natuurlijk dat Nienke het op De Kreek zo goed naar

haar zin heeft, maar op onze school wordt ze echt gemist.” Is er dan helemaal niets meer te wensen? Zeker wel. Er zijn voldoende fondsen om het project te dragen. „Maar er is weinig ruimte voor extra’s. Hartverwarmend zijn de acties die kinderen spontaan bedenken om leuke dingetjes aan te schaffen. De scholen doen wat, bedrijven doen wat. Op ons verlanglijstje staat een aangepaste fiets, maar het allerliefst halen we het Snoezeltheater naar school. Dat is leuk voor alle peuters en kleuters. Kunnen ze samen heen. Wat dat is de kracht van de ZON-groep: samendoen.”

■ Nienke, Lily Jane en Noortje zoeken of krijgen regelmatig gezelschap van reguliere leerlingen van De Kreek.